

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្លឹម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ២៧ អនក.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

ឧបទ្វីប

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨-៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៤/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ ថ្ងៃទី ១២ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

សំរេច

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅ កំណត់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការ
បំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំដៅធានាបានការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្ស
ជីវៈចម្រុះ ។

មាត្រា ២ អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់ប្រភពបំពុល និងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយដែល
បង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៣ និយមន័យពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបានបកស្រាយដូចតទៅ :

ក- " តំបន់ទឹកសាធារណៈ " : គឺសំដៅទៅលើតំបន់ទឹកសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដូចជា :
ទន្លេ ស្ទឹង ជ្រោះ អូរ ព្រែក បឹង ស្រះ អណ្តូង ត្រពាំង ថ្នក សមុទ្រ ពាម ដោយរាប់បញ្ចូល
ទាំងប្រព័ន្ធប្រឡាយធារាសាស្ត្រ និងផ្លូវទឹកដទៃទៀតដែលសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ និងទឹក
ក្រោមដី ។

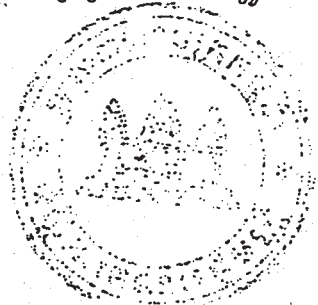
ខ- " រួមគ្នាបំពុល " : គឺសំដៅទៅលើទីតាំងអាគារទាំងឡាយណា រួមទាំងលំនៅស្ថាន និងអាគារ
រដ្ឋបាលសាធារណៈ ទីបរិវេណ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងតំបន់អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលបញ្ចេញ
សំណល់រាវ សារធាតុបំពុល ឬសារធាតុដែលបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬមិនផ្ទាល់ក្តី
ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ ។

គ- " សំណល់រាវ " : គឺសំដៅទៅលើវត្ថុរាវ ដែលបញ្ចេញពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់
ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ ទោះបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬមិនបានធ្វើ
ប្រព្រឹត្តកម្មក្តី ។

ឃ- " ទឹកល្អ " : គឺសំដៅទៅលើទឹកខ្វក់ ដែលបញ្ចេញពីលំនៅស្ថាន និងអាគារ
សាធារណៈ ។

ង- " សំណល់រឹង " : គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹង ដែលលែងប្រើប្រាស់ហើយត្រូវ
បានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល ។

ច- " សំណល់ " : គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹង ដែលលែងប្រើប្រាស់ ហើយត្រូវ
បានបញ្ចេញចោលពីលំនៅស្ថាន និងអាគារសាធារណៈ ។

ឆ- "សារធាតុបំពុល" : គឺសំដៅទៅលើសារធាតុរឹង រាវ ឬឧស្ម័ន ឬសំណល់គ្រប់ប្រភេទ ដែលធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលនូវធាតុផ្សំ ឬលក្ខណៈរបស់ទឹក ដូចជា: ធ្វើឱ្យប្រែប្រួលនូវ លក្ខណៈរូប លក្ខណៈគីមី ឬលក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ទឹក នៅពេលបញ្ចេញ ឬចាក់វាចោលចូលទៅក្នុងទឹក ដោយចេតនា ឬអចេតនា ។

ជ- "បរិមាណសារធាតុបំពុល" : គឺសំដៅទៅលើបន្ទុក ឬចំណុះសារធាតុបំពុល រួមទាំងកំដៅ ដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹក សាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ។

ឈ- "សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់" : គឺសំដៅទៅសារធាតុ ដែលបណ្តាលអោយមាន គ្រោះថ្នាក់ទៅដល់សិរិរាងមានជីវិត ឬធ្វើអោយខូច ឬបាក់បែកវត្ថុសំភារៈ អាគារ ឬបណ្តាលអោយ ប៉ះពាល់ ឬមហន្តរាយដល់បរិស្ថាន ។ ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មានចែងនៅក្នុង តារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ២
បញ្ញត្តិលើការបញ្ចេញសំណល់
នៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៤ កំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលទាំងឡាយ មានចែងនៅក្នុងតារាង ឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៥ ក្នុងករណីចាំបាច់ និងតម្រូវការទៅតាមតំបន់នីមួយៗ ក្នុងការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្ស ជីវចម្រុះ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំកំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែក សំរាប់អនុវត្តលើប្រភពបំពុល ដែលតាំងនៅជុំវិញតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះ ។

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែក ដូចមានចែងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៦ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវរាល់ការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលណាមួយ ដែលមិនអនុវត្តតាមកំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៧ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុលនៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលអាចអនុញ្ញាតដោយបញ្ចេញពីប្រភពបំពុលនានា ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលត្រូវ ការពារ ដើម្បីធានាបាននូវការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។

កំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ មាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៨ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទៅ ក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ។

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការទុកដាក់ ឬការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់ ដែលនាំឱ្យមានការបំពុលទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៩ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការបង្ហូរទឹកល្អិតល្អន់នៅស្ថាន ឬពិភាការសាធារណៈ ចូលទៅក្នុង តំបន់ទឹកសាធារណៈ ដោយពុំឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធប្រោះសំអាតនានា ។

ជំពូកទី ៣
ការសុំអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ

មាត្រា ១០ ការបញ្ចេញចោល ឬការដឹកចេញនូវសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃ ក្នុងគោលបំណង ណាមួយ ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន និងត្រូវធ្វើសេចក្តីចំលងនៃពាក្យសុំនោះ ទៅក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១១ ប្រភេទនៃប្រភពបំពុល ដែលត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដទៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មានចែងនៅ ក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ហើយដែលចែកចេញជាពីរប្រភេទ ដូចតទៅ :

- ក- ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី ១ ត្រូវមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងករណីដែល បរិមាណសំណល់រាវរបស់ប្រភពបំពុលនោះមានចំនួនច្រើនជាង ១០ ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយពុំគិតបញ្ចូលនូវបរិមាណទឹកដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ប្រព័ន្ធគ្រជាក់ក្រឡឹងផងដែរ ។
- ខ- ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី ២ ចាំបាច់ត្រូវមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១២ ការសុំអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬការដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភពបំពុល ទាំងគំរោងថ្មី និងទាំងគំរោងកំពុងដំណើរការ លើកលែងតែគំរោងប្រភពបំពុលថ្មី ដែលរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់គំរោងនោះត្រូវបានអនុម័ត នឹងត្រូវបានរួចផុតពីការតម្រូវឱ្យសុំការអនុញ្ញាត លើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដទៃ ។

មាត្រា ១៣ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកាន់កន្លែងដទៃ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំ ការអនុញ្ញាតមកក្រសួងបរិស្ថាន ៖

- អោយបានមុន ៤០ ថ្ងៃសំរាប់គំរោងនៅភ្នំពេញ និង ៦០ ថ្ងៃសំរាប់គំរោងនៅតាមខេត្តក្រុង នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សំរាប់ប្រភពបំពុលដែលជាគំរោងថ្មី ។
- អោយបានក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃសំរាប់ប្រភពបំពុលនៅភ្នំពេញ និង ៥០ ថ្ងៃសំរាប់ប្រភព បំពុលនៅតាមខេត្តក្រុង ក្រោយពេលទទួលបានការណែនាំពីក្រសួងបរិស្ថាន សំរាប់ប្រភពបំពុល ដែលកំពុងដំណើរការ ។

មាត្រា ១៤ លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកាន់កន្លែងដទៃ នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូន ប្រសិនបើបែបបទនៃការសុំអនុញ្ញាតនោះ ត្រូវបានបំពេញទៅតាមគោលការណ៍ ណែនាំបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១៥ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន អោយបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅទីដទៃ ហើយមានបំណងចង់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធ បញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតជាថ្មី ទៅក្រសួងបរិស្ថានអោយបានមុន ៣០ ថ្ងៃនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ ។

មាត្រា ១៦ បុគ្គលដែលជួល ឬអ្នកកាន់កាប់បន្តប្រភពបំពុលពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើម ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានឱ្យបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅទីដទៃ ត្រូវអនុវត្តបន្តអោយបានត្រឹមត្រូវនូវចំណុច ដែលបានកំណត់នៅក្នុងពាក្យសុំការអនុញ្ញាត ដែលម្ចាស់ កម្មសិទ្ធិដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើម បានដាក់ជូនទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិថ្មី ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវថ្មីនៃប្រភពបំពុល ត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងពីការជួល ឬការកាន់កាប់បន្តរបស់ខ្លួនទៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ក្រោយពីមានការជួល ឬកាន់កាប់បន្តនោះ ។

មាត្រា ១៧ លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃ ដែលបានផ្តល់ជូនទៅអោយម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល នឹងត្រូវបានដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធប្រសិនបើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះប្រព្រឹត្តល្មើសធ្ងន់ធ្ងរនឹងមាត្រាណាមួយនៃមាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ ឬមាត្រា ១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៤
ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល

មាត្រា ១៨ ការត្រួតពិនិត្យរាល់ការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១៩ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះយកគំរូតាងសំណល់រាវ នៅគ្រប់ចំណុចបញ្ចេញរបស់ប្រភពបំពុល ។
ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវចូលរួមសហការ និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីបរិស្ថាន ដែលចុះយកគំរូតាង ដើម្បីបំពេញការងារតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

មាត្រា ២០ ការវិភាគគំរូតាងសំណល់រាវ ដែលយកបានមកពីប្រភពបំពុលក្នុងពេលចុះត្រួតពិនិត្យ ឬធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវធ្វើនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២១ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវបង់ថ្លៃវិភាគសំណល់រាវរបស់ខ្លួន តាមបញ្ជីចំនួនទឹកប្រាក់ ដែលបានកំណត់ជាមុនដោយក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
ចំណូលនេះត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងថវិកាជាតិ ដើម្បីផ្តល់ជូនទៅកណ្តនីមូលនិធិទាយធ្ងន់បរិស្ថាន ។

មាត្រា ២២ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល អាចសុំធ្វើការវិភាគគំរូតាងសំណល់រាវរបស់ខ្លួននៅតាមមន្ទីរពិសោធន៍រដ្ឋ ឬឯកជនដទៃទៀត ដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ហើយដែលមន្ទីរពិសោធន៍នោះអនុវត្តវិធីសាស្ត្រវិភាគ ដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២៣ ចំពោះប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលត្រូវ :

ក- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់យកនូវវិធីសាស្ត្រធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសំអាត និងបញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ខ- មានសំភារៈនិងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់រារាំង ឬទប់ស្កាត់ការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈនៅពេលដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យបង្កឡើងពីប្រភពបំពុលរបស់ខ្លួន ។

គ- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការដំឡើងឧបករណ៍ សំរាប់ធ្វើការវាស់នូវចរន្តហូរ កំហាប់ និងបរិមាណសារធាតុបំពុល ដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវរបស់ខ្លួន និងត្រូវរក្សាលទ្ធផលទុកជាឯកសារ ។ លទ្ធផលនៃការវាស់ស្ទង់ ត្រូវធ្វើជារបាយការណ៍មកកាន់ក្រសួងបរិស្ថានរៀងរាល់ ៣ ខែម្តង ។

មាត្រា ២៤ ក្នុងករណីដែលរកឃើញថា ការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលណាមួយ ពុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ ឬពុំឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ :

ក- ចេញបញ្ជាជាលាយល័ក្ខអក្សរ តម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះធ្វើការកែប្រែសកម្មភាពលើសជាបន្ទាន់ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ប្រសិនបើសកម្មភាពលើសនោះមិនទាន់បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក ។

ខ- ចេញបញ្ជាជាលាយល័ក្ខអក្សរ តម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះផ្អាកសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់បទល្មើសនោះត្រូវបានកែប្រែ ប្រសិនបើសកម្មភាពលើសបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក ។

ជំពូកទី ៥
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក
នៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ

មាត្រា ២៥ កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំរាប់អភិរក្សជីវៈចម្រុះនៅក្នុងទឹក មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

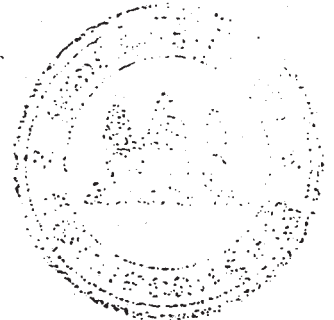
កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំរាប់ការពារសុខភាពសាធារណៈ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៦ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ តាមដានជាប្រចាំពីស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកនៅតាម តំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីមានវិធានការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយ ការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ២៧ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលទ្ធផលវិភាគគុណភាពទឹក និងវាយតម្លៃពីស្ថានភាពគុណ ភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៨ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ពីស្ថានភាពគុណភាពទឹក និងស្ថានភាព នៃការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៩ ក្នុងករណីរកឃើញថា តំបន់ទឹកសាធារណៈត្រូវទទួលរងការបំពុល ដែលបង្កអោយមានការកំរាម កំហែងដល់ជីវិតមនុស្ស ឬជីវៈចម្រុះ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងជាបន្ទាន់ ពីបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់នេះ និងត្រូវចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក និងស្តារនូវគុណភាពទឹកតំបន់ទឹក សាធារណៈនោះ ។

ជំពូកទី ៦

- នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច

មាត្រា ៣០ នៅពេលចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៅតាមប្រភពបំពុល មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៃក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តន៍តាមនីតិវិធី ដូចមានចែងខាងក្រោម :

- ក - បង្ហាញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម របស់ខ្លួននៅពេលចូលក្នុងបរិវេណ ឬទីកន្លែងប្រភពបំពុល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច យកគំរូតាមប្រព័ន្ធស្រាវកំណត់ត្រា
- ខ - កំណត់ហេតុ និងរបាយការណ៍តំបូងនៃការត្រួតពិនិត្យ ឬការយកគំរូតាម ត្រូវធ្វើនៅនឹងកន្លែងដែលធ្វើអធិការកិច្ច ដោយត្រូវមានសាក្សីចូលរួមក្នុងករណីចាំបាច់
- គ - មន្ត្រីអធិការកិច្ចអាចសាកសួរ និងគំរូវឌ្ឍន៍ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ផ្តល់នូវព័ត៌មាន ឬឯកសារនានា ដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍ និងកំណត់ហេតុ សំរាប់ប្រើប្រាស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
- ឃ - របាយការណ៍ ឬកំណត់ហេតុត្រូវផ្តល់មួយច្បាប់ដល់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល មួយច្បាប់ជូនតំណាងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងមួយច្បាប់ទៀតត្រូវរក្សាទុកនៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៣១ ក្នុងករណីមានពាក្យបណ្តឹង ឬសេចក្តីរាយការណ៍ថា ប្រភពបំពុលណាមួយបានបង្ករបញ្ចេញនូវសំណល់រាវ ដែលមានផ្ទុកសារធាតុពុល បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់សុខភាពមនុស្សសត្វ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬបង្កអោយមានការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិចូលធ្វើអធិការកិច្ច នៅក្នុងបរិវេណប្រភពបំពុលនោះ និងយកគំរូតាមមកធ្វើការវិភាគ ។

មាត្រា ៣២ ក្នុងករណីមានឧប្បទវហេតុឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយ នៃការបំពុលទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់លើបញ្ហាឧប្បទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរនោះ និងត្រូវជូនព័ត៌មានទៅបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

មាត្រា ៣៣ ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹក មន្ត្រីអធិការកិច្ចក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ :

ក- ធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រមូល ឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើស និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ ប្រសិនបើបទល្មើសនោះមិនទាន់បង្កអោយមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ។

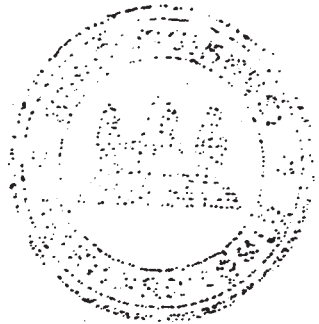
ខ- ប្រមូល និងឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុ និងបញ្ជូនសំណុំរឿង ទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើបទល្មើសនោះបានបង្កអោយមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ។

**ជំពូកទី ៧
ទោសបញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៤ ការរំលោភល្មើសទៅនឹងអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវទទួលពិន័យ និងការផ្តន្ទាទោស ដោយយោងទៅ តាមមាត្រា ២០ មាត្រា ២១ មាត្រា ២២ មាត្រា ២៣ និងមាត្រា ២៥ ជំពូកទី ៩ នៃច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣៥ កំណត់ហេតុចោទប្រកាន់បទល្មើស ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តន៍ តាមមាត្រាណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ អនុវត្តវិធានការច្បាប់ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣៦ មន្ត្រីឬភ្នាក់ងារអធិការកិច្ចបរិស្ថានរូបណាដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិន តោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរមត់និត្តនឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសំរួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទ ល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ ។

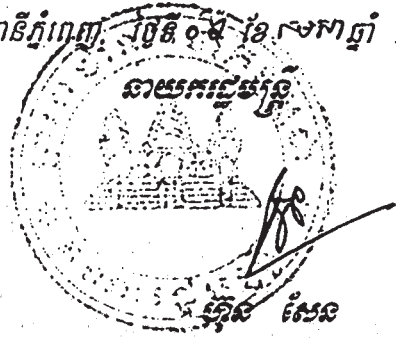
ជំពូកទី ៨
អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៧ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៨ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង
បរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ៣៩ អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

កន្លែងទទួល

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣៨
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ

បានយកសេចក្តីជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

A handwritten signature in black ink, likely belonging to the Minister of the Environment, is written below the text.

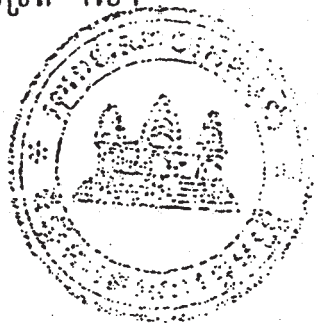
ប៊ុន ហ៊ុន

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ១

ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

- ១ - សមាសធាតុសរីរាង្គអាឡូសែន និងសារធាតុដែលអាចបង្កើតបានជាសមាសធាតុសរីរាង្គអាឡូសែនទាំងនោះនៅក្នុងបរិស្ថានទឹក
- ២ - សមាសធាតុសរីរាង្គផ្លូវ
- ៣ - សមាសធាតុសរីរាង្គទឹក
- ៤ - សារធាតុដែលបង្កអោយមានជំងឺមហារីក
- ៥ - ចាត និងសមាសធាតុរបស់វា
- ៦ - កាត់មូម និងសមាសធាតុរបស់វា
- ៧ - សមាសធាតុប្រេងអសរីរាង្គដែលមិនបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបូនៃសមាសធាតុប្រេងឆៅ
- ៨ - សមាសធាតុសំយោគដែលមិនបំបែកធាតុ ដែលអាចអណ្តូតនៅលើផ្ទៃទឹក រលិចក្នុងទឹក ហើយដែលអាចជ្រាបចូលទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក
- ៩ - សារធាតុវិទ្យុសកម្ម
- ១០- លោហៈនិងសមាសធាតុ របស់វាដូចជា :

សង់ស៊ី (Zn)	សេលីនីយ៉ូម (Se)	សំណប់ហាំង (Sn)	វ៉ាណាដ្យូម (V)
ទង់ដែង (Cu)	អាសេនីច (As)	បារីយ៉ូម (Ba)	កូបាល់ (Co)
នីកែល (Ni)	អង់ទីម៉ូនី (Sb)	បេរីលីយ៉ូម (Be)	តាល់យ៉ូម (Tl)
ក្រូម (Cr)	ម៉ូលីបដែន (Mo)	បរ (B)	តេលុយរីយ៉ូម (Te)
សំណ (Pb)	ទីតានីយ៉ូម (Ti)	អ៊ុយរ៉ាញ៉ូម (U)	ប្រាក់ (Ag)
- ១១- សមាសធាតុសរីរាង្គពុលមិនបំបែកធាតុស៊ីលីស្យូម
- ១២- សមាសធាតុអសរីរាង្គផ្លូវ
- ១៣- សមាសធាតុប្រេងអសរីរាង្គបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបូនៃសមាសធាតុប្រេងឆៅ
- ១៤- សមាសធាតុស៊ីអាណីត និងភ្នុយអរ
- ១៥- សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើអុកស៊ីសែន ដូចជា អាម៉ូញ៉ាក់ នីត្រិត ។ល។

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ២

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ពីប្រភពបំពុលចូលទៅ
ក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬទៅក្នុងប្រព័ន្ធបណ្តាញល្អ

ល.រ	ចំណីចម្រុះ	ខ្នាត	<u>បរិមាណសារធាតុបំពុលដែល</u>	
			<u>អាចអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញ</u>	
			<u>តំបន់ទឹកសាធារណៈ</u>	<u>តំបន់ទឹកសាធារណៈ</u>
			<u>ដែលត្រូវបានការពារ</u>	<u>និងល្អ</u>
1	សីតុណ្ហភាព	°C	< 45	< 45
2	pH		6 - 9	5 - 9
3	BOD ₅	mg/l	< 30	< 80
4	COD	mg/l	< 50	< 100
5	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក	mg/l	< 60	< 120
6	សារធាតុរឹងដែលរលាយក្នុងទឹក	mg/l	< 1000	< 2000
7	ប្រេង រីខាញ់	mg/l	< 5.0	< 15
8	សាប៊ូ	mg/l	< 5.0	< 15
9	ផេណុល	mg/l	< 0.1	< 1.2
10	នីត្រាត	mg/l	< 10	< 20
11	ក្លរក្នុងទម្រង់សេរី	mg/l	< 1.0	< 2.0
12	ក្លរជាអ៊ុយ៉ុង	mg/l	< 500	< 700
13	ស៊ុលផាត	mg/l	< 300	< 500
14	ស៊ុលហ្វីត	mg/l	< 0.2	< 1.0
15	ផ្លូវូរ	mg/l	< 3.0	< 6.0
16	ស៊ីអាណីត (CN ⁻¹)	mg/l	< 0.2	< 1.5
17	បារ៉ូម (Ba)	mg/l	< 4.0	< 7.0
18	អាសេនីច (As)	mg/l	< 0.10	< 1.0
19	សំណាច់ហាំង (Sn)	mg/l	< 2.0	< 8.0
20	ដែក (Fe)	mg/l	< 1.0	< 2.0
21	បរ (B)	mg/l	< 1.0	< 5.0
22	ម៉ង់កាណែស (Mn)	mg/l	< 1.0	< 5.0

23	កាត់ម៉ូម (Cd)	mg/l	< 0.1	< 0.5
24	ក្រូម (Cr) ⁺³	mg/l	< 0.2	< 1.0
25	ក្រូម (Cr) ⁺⁶	mg/l	< 0.05	< 0.5
26	ចងដែង (Cu)	mg/l	< 0.2	< 1.0
27	សំណ (Pb)	mg/l	< 0.1	< 1.0
28	ពារត (Hg)	mg/l	< 0.002	< 0.05
29	នីកែល (Ni)	mg/l	< 0.2	< 1.0
30	សេលេញ៉ូម (Se)	mg/l	< 0.05	< 0.5
31	ប្រាក់ (Ag)	mg/l	< 0.1	< 0.5
32	ស័ង្កសី (Zn)	mg/l	< 1.0	< 3.0
33	ម៉ូលីបដែន (Mo)	mg/l	< 0.1	< 1.0
34	អាម៉ូញាក់ (NH ₃)	mg/l	< 5.0	< 7.0
35	អុកស៊ីសែនដែលរលាយក្នុងទឹក	mg/l	> 2.0	> 1.0
36	ប៊ូលីក្លរ បីធីនីល (PCB)	mg/l	< 0.003	< 0.003
37	កាល់ស្យូម (Ca)	mg/l	< 150	< 200
38	ម៉ាញ៉េស្យូម (Mg)	mg/l	< 150	< 200
39	កាបូនតេត្រាកាបូន	mg/l	< 3	< 3
40	អ៊ុចសាត្យូបង់សែន	mg/l	< 2	< 2
41	មេដេត	mg/l	< 1,3	< 1,3
42	អង់ឌ្រីន	mg/l	< 0,01	< 0,01
43	នីអលឌ្រីន	mg/l	< 0,01	< 0,01
44	អេនឌ្រីន	mg/l	< 0,01	< 0,01
45	អ៊ីសូឌ្រីន	mg/l	< 0,01	< 0,01
46	តែក្យូអេទីឡែន	mg/l	< 2,5	< 2,5
47	អ៊ុចសាត្យូប៊ុយតាឌីអែន	mg/l	< 3	< 3
48	ក្យូហ្វូម	mg/l	< 1	< 1
49	1,2 នីក្យូអេទីឡែន	mg/l	< 2,5	< 2,5
50	ទ្រីក្យូអេទីឡែន	mg/l	< 1	< 1
51	ទ្រីក្យូបង់សែន	mg/l	< 2	< 2
52	អ៊ុចសាត្យូស៊ីក្យូអ៊ុចសែន	mg/l	< 2	< 2

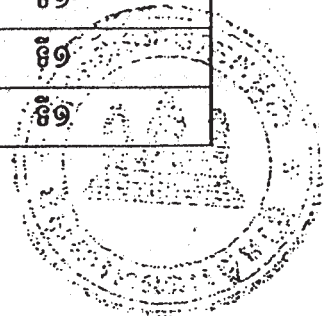
កំណត់សំគាល់ : ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ត្រូវសហការរៀបចំកំរិត
កំណត់ស្តង់ដារថ្នាំពុលកសិកម្ម ដែលបញ្ចេញពីប្រភពបំពុល ។

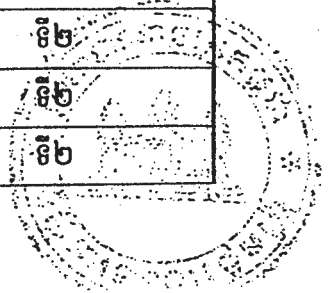
តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៣

ប្រភេទនៃប្រភពបំពុល ដែលត្រូវអោយមានការសុំអនុញ្ញាតិពីក្រសួងបរិស្ថាន
មុននឹងបញ្ចេញចោលនូវសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ឬដឹកទៅទីដទៃ

ល.រ	ប្រភេទប្រភពបំពុល	កំរិតថ្នាំកំប្រភេទ
1	- ទីតាំងផលិតអាហារ និងសាច់កំប៉ុង	ទី១
2	- ទីតាំងផលិតបន្លែ និងផ្លែឈើកំប៉ុង	ទី១
3	- ទីតាំងកែច្នៃផលនេសាទ	ទី១
4	- ទីតាំងក្លាសេ និងបង្កក	ទី១
5	- ទីតាំងផលិតម្សៅមី	ទី១
6	- ទីតាំងផលិតស្ករស	ទី១
7	- ទីតាំងផលិតទឹកស្អាត	ទី១
8	- ទីតាំងផលិតស្នូនរបស់ប្រើប្រាស់ពីដី	ទី១
9	- ទីតាំងផលិតភេសជ្ជៈ និងស្រាបៀរ	ទី១
10	- ទីតាំងផលិតអាល់កុល និងស្រា	ទី១
11	- ទីតាំងផលិតចំណីសត្វ	ទី១
12	- ទីតាំងផលិតប្រេង និងខ្នាញ់	ទី១
13	- ទីតាំងផលិតដំបែ និងមេស្រា	ទី១
14	- ទីតាំងផលិតនំ និងស្ករគ្រាប់	ទី១
15	- ទីតាំងផលិតបារី	ទី១
16	- ទីតាំងកាត់ដេរគ្មានក្រឡកបោក	ទី១
17	- សណ្ឋាគារ	ទី១
18	- ភោជនីយដ្ឋាន	ទី១
19	- ទីតាំងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ	ទី១
20	- ទីតាំងសត្តយាត	ទី១
21	- ទីតាំងយានដ្ឋាន និងកន្លែងលាងរថយន្ត	ទី១
22	- ទីតាំងមជ្ឈមណ្ឌលលក់ដុំ និងទីផ្ការ	ទី១
23	- ទីតាំងមន្ទីរពេទ្យ និងសម្ភព	ទី១
24	- ទីតាំងផលិតរបស់ផ្លាស្ទិក-កៅស៊ូកង់	ទី១
25	- ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវលំនៅស្ថាន	ទី១
26	- ទីតាំងផលិតជ័រការ	ទី១

27	- ទីតាំងបង្កក និងកែច្នៃជ័រក្រែប	ទី១
28	- ទីតាំងផលិតកែវ-ដប	ទី១
29	- ទីតាំងផលិតស៊ីម៉ង់ត៍	ទី១
30	- ការដ្ឋានយកថ្ម	ទី១
31	- ការដ្ឋានយកគ្រួស	ទី១
32	- ទីតាំងផលិតក្តារបន្ទះ	ទី១
33	- ទីតាំងផលិត វីកែច្នៃជីគីមីកសិកម្ម	ទី១
34	- ទីតាំងលាយបេតុង និងផលិតសំភារៈសំណង់ជាបេតុង	ទី១
35	- នាវាដឹកសារធាតុរាវ	ទី២
36	- ទីតាំងផលិតអាសេទីឡែន	ទី២
37	- ទីតាំងសំលាប់ស្បែក	ទី២
38	- ទីតាំងផលិតសាប៊ូ និងផលិតមេសាប៊ូ	ទី២
39	- ទីតាំងស្ថានីយ៍ និងឃ្នាំងស្តុកប្រេងឥន្ធុ	ទី២
40	- ទីតាំងកប់ វិចាក់ចោលសំណល់រឹង	ទី២
41	- ទីតាំងតំបាញ វិជ្រលក់ពណ៌	ទី២
42	- ទីតាំងកាត់ដេរមានក្រឡកបោក	ទី២
43	- ទីតាំងផលិតក្រដាស និងម្សៅក្រដាស	ទី២
44	- ទីតាំងបោះពុម្ពទសនារដ្ឋី និងឯកសារផ្សេងៗ	ទី២
45	- ទីតាំងលាងសំអាតធុងថ្ម និងប៊ែរ	ទី២
46	- ទីតាំងផលិតថ្មពិល-អាកុយ	ទី២
47	- ទីតាំងផលិតថ្នាំពណ៌អសិរិរាង	ទី២
48	- ទីតាំងផលិត និងកំឡើងគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច	ទី២
49	- ទីតាំងផលិតជ័រក្រាលថ្នល់	ទី២
50	- ទីតាំងផលិតហ្វីលថត និងថ្នាំលាងហ្វីល	ទី២
51	- ទីតាំងផលិតសារធាតុគីមីសិរិរាង	ទី២
52	- ទីតាំងផលិតឌីសថ	ទី២
53	- ទីតាំងផលិតសារធាតុសិរិរាងប្រើសំរាប់លាង	ទី២
54	- ទីតាំងផលិត និងលាយថ្នាំពុលកសិកម្ម	ទី២
55	- ទីតាំងផលិត ចំរាញ់ប្រេងកាត	ទី២
56	- ទីតាំងផលិតដែក និងដែកថែប	ទី២
57	- ទីតាំងផលិតលោហៈធាតុដែលមិនមែនដែក	ទី២
58	- ទីតាំងផលិតរបស់របរលោហៈ	ទី២

59	- ទីតាំងទីតាំងព្រៃមើរបស់លោហៈធាតុដែលមិនមែនដែក	ទី២
60	- ទីតាំងដុត រីកៃច្នៃសំណល់រឹង	ទី២
61	- ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតដី	ទី២
62	- ទីតាំងកែច្នៃសំណល់ប្រេង	ទី២
63	- ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវឧស្សាហកម្ម	ទី២
64	- មន្ទីរពិសោធន៍ និងមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវ	ទី២
65	- រោងចក្រអគ្គិសនី	ទី២
66	- ទីតាំងកែច្នៃឈើ	ទី២
67	- ការដ្ឋានស្រែបង្កា	ទី២

- តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៤

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ
សំរាប់អភិរក្សជីវចម្រុះនៅក្នុងទឹក

១. សំរាប់ទន្លេ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
1	pH		6,5-8,5
2	BOD ₅	mg/l	1-10
3	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក (SS)	mg/l	25-100
4	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	7,5-2,0
5	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<5000

២. សំរាប់បឹង និងអាងស្តុកទឹក

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
1	pH		6,5-8,5
2	COD	mg/l	1-8
3	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក (SS)	mg/l	1-15
4	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	7,5-2,0
5	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<1000
6	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	0,1-0,6
7	ផូស្វ័រសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	0,005-0,05

៣. សំរាប់ទឹកសម្បទ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
1	pH		7,0-8,3
2	COD	mg/l	2-8
3	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	7,5-2,0
4	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<1000
5	សមាសធាតុប្រេង (Oil content)	mg/l	0
6	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	0,2-1,0
7	ផូស្វ័រសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	0,02-0,09

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៥

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ

សំរាប់ការពារសុខភាពសាធារណៈ

ល.រ	ធាតុរ៉ែម្យុត	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
1	កាបូនតេត្រាភ្លូរ	μg/l	< 12
2	អ៊ីចសាក្យូបង់សែន	μg/l	< 0,03
3	ដេដេកេ	μg/l	< 10
4	អង់ឌ្រីន	μg/l	< 0,01
5	ឌីអលឌ្រីន	μg/l	< 0,01
6	អេនឌ្រីន	μg/l	< 0,005
7	អ៊ីសូឌ្រីន	μg/l	< 0,005
8	តៃក្យូអេទីឡែន	μg/l	< 10
9	អ៊ីចសាក្យូប៊ុយតាឌីអែន	μg/l	< 0,1
10	ក្យូហ្វូម	μg/l	< 12
11	1,2 ឌីក្យូអេទីឡែន	μg/l	< 10
12	ទ្រីក្យូអេទីឡែន	μg/l	< 10
13	ទ្រីក្យូបង់សែន	μg/l	< 0,4
14	អ៊ីចសាក្យូស៊ីក្យូអ៊ីចសែន	μg/l	< 0,05
15	បង់សែន	μg/l	< 10
16	តេត្រាភ្លូរអេទីឡែន	μg/l	< 10
17	កាត់មូម	μg/l	< 1
18	បារកសរុប	μg/l	< 0,5
19	បារកសរីរាង្គ	μg/l	0
20	សំណ	μg/l	< 10
21	ក្រូម៉ាឡង់ ៦	μg/l	< 50
22	អាសេនីច	μg/l	< 10
23	សេលេញ៉ូម	μg/l	< 10
24	ប៉ូលីក្យូរ៉ូ បីធីនីល (PCB)	μg/l	0
25	ស៊ីអានីត (CN ⁻)	μg/l	< 0,005

